

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 2 maja 1938 r.
sygn. akt II C 2891/37**

Postępowanie o prawo ubogich, jako nie mające wpływu na wynik sporu, nie powoduje kosztów procesowych, do których zwrotu przegrywający przeciwnik jest obowiązany.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sądu Najwyższego M. Grabowski
Sędziowie Sądu Najwyższego St. Staszewski
Fr. Klasa

przy udziale protokolanta aplikanta sądowego Z. Pyrzakowskiego
na posiedzeniu jawnym dnia 2 maja 1938 r.
w sprawie Władysława Szewczyka, powoda
przeciwko Stefanii z Jaworskich Szewczykowej, pozwanej
o rozdział od stołu i łoża
po rozpoznaniu skargi kasacyjnej powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
w Krakowie z dnia 10 września 1937 r., sygn. akt II CA 715/37

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udziela powodowi prawa ubogich nie przyznając powodowi kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Słusznie żali się powód na naruszenie przez Sąd Apelacyjny przepisu art. 112 k.p.c.¹ przez to, że przy poborach powoda w kwocie 111,02 zł miesięcznie przyszedł do wniosku, iż powód jest w stanie ponieść koszty związane z prowadzeniem procesu.

Jeżeli się zważy, że kaucja kasacyjna razem z opłatami od skargi kasacyjnej wynosi 324 zł, a do tego przychodzą do pokrycia koszty zastępstwa adwokackiego, wniosek powyższy Sądu Apelacyjnego jest oczywiście błędny, gdyż zapoznaje znaczenie stanu nędzy wyjątkowej w rozumieniu art. 112 k.p.c.

Wobec usprawiedliwienia przyczyny kasacyjnej z art. 426 k.p.c. należało przychylić się do wniosku kasacyjnego o udzielenie powodowi prawa ubogich.

Kosztów kasacyjnych Sąd Najwyższy powodowi dlatego nie przyznał, gdyż postępowanie o prawo ubogich, jako nie mające wpływu na wynik sporu,

¹ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. – Kodeks Postępowania Cywilnego, Dz.U. 1930 nr 83 poz. 651.

nie powoduje kosztów procesowych, do których zwrotu przegrywający przeciwnik jest według art. 101 k.p.c. obowiązany.

[Przytoczone przepisy: art. 101, art. 112, art. 426 k.p.c.]